

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Terezy Kučerové a soudců JUDr. Michala Hájka, Ph.D. a Mgr. et Mgr. Bc. Petra Jíříka ve věci

žalobce: A. N. P., nar.
bytem

proti
žalovanému: **Městský úřad Tábor**
sídlem Žižkovo nám. 2, 390 01 Tábor

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 13. 2. 2026, č. j. METAB 9603/2026/OF/LHla,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 2. 2026, č. j. METAB 9603/2026/OF/LHla **se ruší.**
- II. Žalovaný **je povinen** nahradit žalobci náklady řízení ve výši 3 000 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalovaný **nemá** právo náhradu nákladů řízení.

Za správnost vyhotovení: G. K.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a shrnutí žaloby

1. Projednávaná věc se týká správnosti doručování rozhodnutí o pokutách za dopravní přestupky spáchané žalobcem. Na podkladě těchto rozhodnutí vydal žalovaný dne 25. 11. 2025 pod č. j. D-META 581/2023/3 exekuční příkaz na částku 30 600 Kč (sestavající z pokut uložených přestupkovou komisí a z nákladů přestupkového řízení). Exekuce byla provedena příkázáním pohledávky na peněžní prostředky žalobce na účtu vedeném u Československé obchodní banky, a. s. Žalobcův podnět ze dne 10. 12. 2025, kterým se domáhal provedení přezkumu exekučního příkazu dle § 121 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád („daňový řád“), žalovaný vyhodnotil jako námitku ve smyslu § 159 daňového řádu a napadeným rozhodnutím ji zamítl jako nedůvodnou. Žalovaný zdůvodnil, že všechny zásilky byly žalobci doručovány na adresu žalobcova pobytu – Vesce 29, 392 01, přičemž k jejich doručení došlo fikcí v souladu s § 24 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád („správní řád“).
2. Žalobce prostřednictvím žaloby doručené krajskému soudu dne 4. 5. 2026 namítá, že exekuční tituly mu žalovaný doručoval nesprávně, neboť byly zaslány na adresu Vesce 29, přestože trvalý pobyt v ČR byl žalobci zrušen dne 7. 9. 2022. Současně měl žalobce evidované bydliště v Rakousku, jak doložil. Z tohoto důvodu nebyly splněny podmínky fikce doručení a exekuční tituly nebyly vykonatelné, v důsledku čehož je napadené rozhodnutí nezákonné a žalobci bylo neoprávněně zasaženo do jeho majetkových práv. Vzhledem k tomu, že žalovaný neprokázal existenci ani řádné doručení exekučních titulů, je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné.
3. Nezákonný je dle žalobce i samotný průběh exekuce, která byla provedena v den doručení exekučního příkazu, aniž by žalobci byla poskytnuta lhůta k dobrovolnému splnění povinnosti či k uplatnění námitek.
4. O nezákonnosti exekuce svědčí i navazující postup správce daně, který mu po provedení exekuce vrátil částku 15 600 Kč, aniž by o tom vydal rozhodnutí. K tomu došlo až následně, přičemž z tohoto rozhodnutí plyne, že k navrácení částky došlo z důvodu duplicitně vedené pohledávky. Minimálně zčásti tak byla exekuce vedena neoprávněně a evidence žalovaného byla vadná.
5. Z uvedených důvodů žalobce navrhuje napadené rozhodnutí i jemu předcházející exekuční příkaz žalovaného zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení.
6. Součástí žaloby byl rovněž návrh na přiznání odkladného účinku, kterému krajský soud usnesením ze dne 2. 6. 2026, č. j. 63 Af 4/2026-28 nevyhověl.
7. Dne 20. 5. 2026 žalobce doplnil žalobu o rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 4. 2026, č. j. METAB 33228/2026/OF/LHla, kterým žalovaný exekuční řízení zastavil pro částku 2 500 Kč s tím, že vymáhání této částky není odůvodněno, písemnost (exekuční příkaz ze dne 25. 11. 2025, č. j. D-META 581/2023/3), nelze považovat za doručenou. Tento postup žalovaného potvrzuje dle žalobce jeho tvrzení o nesprávném způsobu doručování rozhodnutí.

Za správnost vyhotovení: G. K.

II. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobci byla pravomocně uložena řada pokut, které dobrovolně neuhradil, a proto dne 25. 11. 2025 vydal exekuční příkaz k vymožení částky 30 600 Kč. Před jeho vydáním žalobce vyzval k dobrovolné úhradě nedoplatků, přičemž i tato upomínka byla žalobci doručena fikcí. Žalovaný dále připustil, že v exekučním příkazu byl jeden nedoplatek ve výši 1 500 Kč zapsán duplicitně, a proto daňovou exekuci v této části zastavil, následně pak exekuční řízení zastavil ještě pro částku 2 500 Kč.
9. K námitce nezákonného doručování žalovaný uvedl, že v době vydání rozhodnutí o pokutách měl žalobce evidován trvalý pobyt na adrese X, která byla vedena i v příslušných registrech. Poslední z rozhodnutí žalobci doručoval na adresu jeho pobytu v Rakouské republice. Doručování proběhlo v souladu s § 23 a § 24 správního řádu a splněny byly i podmínky pro doručení fikcí. Žalovaný zdůraznil, že ani případné nevhození zásilek do poštovní schránky po uplynutí úložní doby nemá na účinky fikce doručení vliv. Současně uvedl, že ačkoli žalobce již nemá na adrese V. x evidován trvalý pobyt, na této adrese se nadále zdržuje a přebírá zde vybrané poštovní zásilky.
10. Námitku nepřezkoumatelnosti žalovaný odmítl s tím, že napadené rozhodnutí obsahuje jasné odůvodnění, v rámci kterého posoudil podání žalobce jako námitku podle § 159 odst. 3 daňového řádu, popsal způsob doručení podkladových rozhodnutí, odkázal na judikaturu k fikci doručení a konstatoval pravomocnost a vykonatelnost exekučních titulů. Navrhl proto zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

III. Posouzení věci krajským soudem

11. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“)]. O věci samé krajský soud rozhodl bez nařízení ústního jednání podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.
12. Žaloba je důvodná.
13. Předtím, než krajský soud přistoupil k věcnému přezkumu žalobních námitek, posoudil z úřední povinnosti, zda řízení předcházející vydání napadeného rozhodnutí nebylo zatíženo vadami, k nimž je soud povinen přihlédnout i bez návrhu, a které by mohly mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.
14. Žalovaný dne 16. 12. 2025 obdržel podání žalobce ze dne 10. 12. 2025 označené jako Podnět k přezkumu exekučního příkazu, jehož prostřednictvím žalobce navrhoval, aby správce daně využil svého oprávnění dle § 121 daňového řádu a exekuční příkaz změnil nebo zrušil. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí dále vyplývá, že žalovaný tento podnět dle jeho obsahu posoudil jako námitku podle § 159 daňového řádu. Vzhledem k tomu, že ji důvodnou neshledal, v souladu s § 159 odst. 3 větou třetí daňového řádu ji zamítl.
15. Pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí je v projednávané věci rozhodující, že exekuční příkaz na přikázání pohledávky na peněžní prostředky byl vydán dne 25. 11. 2025. Podle § 178 odst. 1 daňového řádu se daňová exekuce nařizuje vydáním exekučního příkazu,

čímž je současně zahájeno exekuční řízení. Procesní obrana (využitelné opravné prostředky) proti tomuto exekučnímu příkazu se proto řídí dle právní úpravy účinné ke dni jeho vydání.

16. V době vydání předmětného exekučního příkazu – od 1. 7. 2025 - již bylo účinné znění § 178 odst. 4 daňového řádu, podle kterého „*exekuční příkaz se doručuje dlužníkovi a dalším příjemcům tohoto rozhodnutí a nelze proti němu uplatnit opravné prostředky ani námitku*“.
17. Důvodová zpráva k zákonu č. 218/2025 Sb., kterým se mění některé zákony v oblasti správy daní a působnosti Celní správy České republiky, zákon č. 16/1993 Sb., o dani silniční, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 69/2010 Sb., o vlastnictví letiště Praha-Ruzyně, k této změně uvádí: „*V návaznosti na doplnění jedné z klíčových vlastností námitky jako řádného opravného prostředku, pokud směřuje proti rozhodnutí (v souladu s § 159 odst. 5 daňového řádu), kterou je odklad okamžiku nabytí právní moci (viz § 103 odst. 1 a § 108 odst. 1 písm. a) daňového řádu), vyvstala potřeba explicitně vyloučit námitku jako opravný prostředek proti exekučnímu příkazu. Důvodem vyloučení námitky je zejména skutečnost, že by se tím významně snížila efektivita vymáhání, neboť s výkonem exekučního příkazu je možné započít až s právní mocí rozhodnutí, která by byla významně posunuta oproti stávajícímu stavu, pokud by jí vůbec bylo možné s ohledem ke znění § 159 odst. 1 daňového řádu s jistotou určit.*“ (Důvodová zpráva k vládnímu návrhu zákona, sněmovní tisk č. 784/0, PSP ČR, volební období 2021-2025.)
18. Z uvedeného plyne, že proti exekučnímu příkazu vydanému dne 25. 11. 2025 již nebylo možné podat námitky a poučení v tomto příkazu obsažené proto neodpovídalo účinné právní úpravě.
19. Podání žalobce ze dne 10. 12. 2025 z tohoto důvodu nemohlo být projednáno jako námitka proti exekučnímu příkazu. Jestliže žalovaný toto podání takto právně kvalifikoval a na jeho základě exekuční příkaz věcně přezkoumal, rozhodoval o procesně nepřipustném opravném prostředku. Takový postup je v přímém rozporu s citovaným § 178 odst. 4 daňového řádu.
20. Napadené rozhodnutí proto nemůže obstát. Nezákonnost přitom nespočívá v posouzení jednotlivých námitek žalobce věcně, nýbrž v tom, že žalovaný vedl a ukončil řízení o opravném prostředku, který zákon proti exekučnímu příkazu nepřipouští. Tím došlo k podstatnému porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, jež mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. (srov. rozsudek NSS ze dne 20. 10. 2004, č. j. 1 Afs 37/2004-41, č. 650/2005 Sb. NSS).

IV. Závěr a náklady řízení

21. Krajský soud proto napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. zrušil. Současně soud dospěl k závěru, že v projednávané věci je třeba se odklonit od kasační zásady vyjádřené v § 78 odst. 4 s. ř. s., podle níž zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému. V daném případě odpadla potřeba o věci v daňovém řízení znovu rozhodovat, naopak jakýkoliv další postup žalovaného v řízení o námitce proti exekučnímu příkazu by byl v rozporu s rozhodnou právní úpravou. Soud proto napadené rozhodnutí zrušil bez dalšího, aniž by věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
22. Podle ust. § 78 odst. 5 s. ř. s. je žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku, neopomene přitom, že v daňovém řízení dosud neposoudil žalobcův podnět k zahájení přezkumného řízení (§ 121 odst. 4 daňového řádu).

23. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl dle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
24. Pokud jde o procesně úspěšného žalobce, v jeho případě jsou náklady řízení představovány zaplaceným soudním poplatkem ve výši 3 000 Kč. Tuto částku je žalovaný povinen zaplatit žalobci ve lhůtě 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.
25. Žalovaný, který neměl v řízení úspěch, nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

České Budějovice 23. června 2026

JUDr. Tereza Kučerová v. r.
předsedkyně senátu